

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2020. JANUÁR

ÁRA: 220 Ft

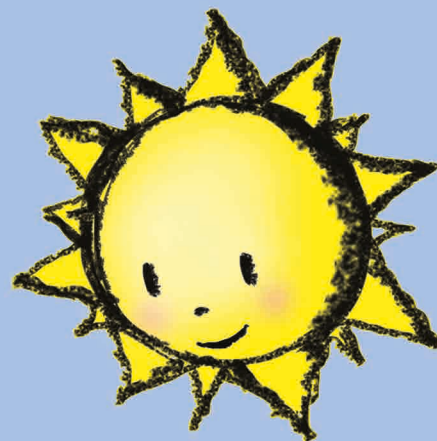
www.martinus.hu

ÚJRAÉPÍTVE!

BESZÉLGETÉS

SZÉKELY JÁNOS MEGYÉSPÜSPÖKKEL

EGYHÁZMEGYÉNK MEGÚJÍTÁSÁRÓL

Egyházunk megújulása

Interjú Dr. Székely János megyéspüspökkel

A Biblia is szüntelen megújulásra szólít fel:

„Újuljatok meg lélekben!” (Ef 4, 23)
„Térjete meg!” (Mk 1,15)

Európa – és benne Magyarország is – egy súlyos lelki válságon megy keresztül már hosszú ideje. Ha szeretnénk megmaradni, szükségünk van a megújulásra. Szükségünk van olyan keresztény családokra, ahol természetes a családi imádság, ahol törekszenek Jézus szeretet-törvénye szerint élni, ahol igent mondanak a gyermekáldásra, ahol természetes az, ha egy gyermek papi vagy szerzetesi hivatást érez a lelkében.

Egyházmegyénkben is zajlik a folyamat, amelynek célja egyházközségeink, végső soron egyházmegyénk megújítása. Miért látta szükségét, hogy ezt a munkát elindítsa? Egy növény, ha él, akkor növekszik. Ágakat, rügyeket hajt, virágozik, termést hoz. Az egyház, ha él, akkor növekszik, szüntelenül megújul. Ha egy egyházi közösség erre nem képes, akkor halott.

Kik segítik a munkáját?

Az egyházmegye pasztorális tervének vitaanyagát a pasztorális tanács tagjai (papok, szerzetesek és világi hívek) készítik elő, ezt az egyházmegye papságával, a hitoktatókkal, a képviselőtestületek elnökeivel is meg fogjuk vitatni. Egy hosszabb folyamat végeredményeként fog megszületni a pasztorális terv, a megújulás vezérfonal.

Mely területeken képzeled el az egyházmegye megújítását?

Minden hiteles megújulás bennünk, a saját életünkben kell, hogy kezdődjön. Ezen az elengedhetetlen belső megújuláson túl nagyon fontosnak tartom a fiatalokkal való foglalkozásunk megújítását. Szeretném, ha a bérmai felkészülés sehol sem pusztán hittanórákból állna, hanem ezen kívül lelkigyakorlatok, zárándoklatok, közös szentségimádások, kirándulások, táborok is segítenének a fiataloknak abban, hogy valóban találkozzanak Krisztussal, és bekapcsolódjanak az egyház testvéri közösségébe. Szeretném, ha az egyházunk sokat tenne a legszegényebbekért, az idősekért, a betegekért, a szenvedőkért. Szeretném, ha megtalálnánk a mai módját annak, hogy sokakat meghívjunk az egyházba, templomainkba, közösségeinkbe.

Sokszor beszélünk róla, hogy az Egyház – is – megújításra szorul. Ha előttünk az evangélium, és megismerhetjük Jézus szavait, látjuk az apostolok és a szentek példáját, egész napos szentségimádásokon vehetünk részt, akkor mégis miért nem halad előre az Egyház úgy, ahogy azt elképzeljük? Kalkuttai Teréz anyát egyszer egy riporter megkérdezte: „Annyi rossz, annyi probléma van az egyházban és a világban. Magát mi zavarja a leginkább ezek közül? Minek kellene leginkább megváltoznia? Teréz anyja a riporter szemébe nézett, majd csak ennyit válaszolt: Hogy minek kellene megváltoznia? Magának... és nekem...” A hiteles megújulás bennünk kezdődik. Nem könnyű út ez, néha keresztútta is válik Krisztus követése. Jézus szentségre hív, a keskeny útra. Bárcsak mernénk bátran elindulni ezen az úton! Bárcsak az életünknek legalább egy-két vonásában tükrözőnénk az Ő végtelen nagylelkűségét!

Az Egyház sikere elsősorban a hívők példamutatásán múlik. Hogyan lehet megerősíteni az egyes embereket keresztény küldetésükben? Mert azt gondolom, hogy ma azzal is gond van, hogy mit is jelent kereszténynek lenni. Az első három évszázadban a keresztények olyan szeretetközösségekben éltek, melyekre irigykedve nézett a

pogány külvilág, segítették a szegényeket, bátran hirdették az evangéliumot, ha kellett, az életüket is adták érte.

Szükség lenne olyan élő közösségekre, lelkivezetőkre, imaalkalmakra, amelyek ebben segítik az egyes keresztényeket. Nagy szükség lenne férfiak közösségeire, családos közösségekre, nyitott templomokra, vasárnaponként vonzó, zengő énekkel teli szentmisékre.

Olvasva az Újraépítve című könyvet, azt gondolom, hogy az egyéni imaélet és lelki fejlődésen túl, ugyanolyan elengedhetetlen egy keresztény ember számára, hogy saját egyházközségében, vagy máshol, egy közösség részese is legyen. Csak így tud minden egyes egyházközség, plébánia fejlődni. Jézus erre tanít, erre hív minket. „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok, ott leszek közöttük.” (Mt18,20) A szeretet üzenetét csak szerető közösségekben lehet megélni, megőrizni és továbbadni. A szülő a gyermekének csak úgy tudja továbbadni a hit kincsét, ha beoltja, bevezeti őt egy élő, vonzó keresztény közösségbe.

Ahhoz, hogy sikeres legyen az egyházmegye megújítása, a közösségek építését is meg kell tanulni vagy másként kell megoldani, mint eddig. Erre milyen elgondolása van az egyházmegyének, vagy pl. a papképzésben ez szerepel-e anyagként? A papképzésben egyre inkább figyelmet fordítanak arra, hogy a közösségépítés alapszabályait, módszertanát elsajátíthassák a papnövendékek. Fontos az is, hogy világiak segítsék ebben a közösségépítésben papjainkat. Például az ifjúsági csoportok vezetői is az atyák mellett fiatalok kell, hogy legyenek.

Mi a jövőbeni elgondolás azokon a helyeken, ahol a plébánosnak 5, vagy akár 10, vagy még több faluja van. Ő hogyan tud a megújulás élére állni, amikor a plébániai élet működtetése is sok erőfeszítésbe kerül?

Egyházunk oszlopai, kincsei a papjaink. Olyan emberek ők, akik az egész életüket odaadták Krisztusnak. Nem csak szavakkal, hanem ezzel az életodaadással tesznek tanúságot Róla. Nagyon fontos odaállni az atyák mellé, segíteni őket. A plébánia anyagi jellegű gondjait (építkezések, pályázatok, számlák stb.) világi híveknek kell intézniük, hogy a pap a valóban papi feladatait (prédikálás, gyóntatás, szentségek megünneplése, hitoktatás, lelkivezetés, közösségépítés, családlátogatás, lelkigyakorlatok, táborok) tudja végezni. Nagyon fontos, hogy az egyházmegye és az egyes plébániák hívei is figyeljenek az atyák egészségi állapotára, pihenésére, nyári szabadságuk lehetőségének biztosítására, de mindenekelőtt a szeretettel, bátorítással, javaslatokkal való segítségükre.

Ugyancsak ez a könyv döböntött rá, hogy ahhoz, hogy jól működő plébániák legyenek, ahol sokan vállalnak feladatot, a személyes sértettségeket is félre kell tenni, mind a hívőknek, mind a papoknak. Azaz a bizalmat kell helyreállítani. Erre mekkora esélyt lát?

Minden élő keresztény arra kap meghívást Istentől, hogy az adottságait, karizmáit kamatoztassa a közösség javára.

Mindenkinek van feladata az egyházban.

Minden hívőnek ki kell lépnie a padokból, és valamilyen szolgálatot kell vállalnia az egyház építéséért.

A közösségeink nem tökéletesek. Szükség van nap mint nap a megbocsátásra, türelemre, jóságra. Szükség van nagylelkű, irgalmas szívű emberekre. Ahogyan egy család sem tud e nélkül megmaradni, úgy az egyházi közösség sem.

Mi az Ön víziója az egyházmegyéről és az Egyházzal?

Álmom egy olyan egyház, ahol jelen van az élő imádság, a szép istendicséret, a zengő ének, ahol megvan az egyszerű, de erőteljes és bibliai igehirdetés, a szegények iránti kitüntetett figyelem, az evangélium bátor hirdetése kívülállóknak is, ahol az éltszentség hiteles gyümölcsei, hitben és szeretetben élő családok és élő szeretetközösségek vannak.

Molnár Péter

JELENTKEZZ AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA!

Hazánk rendezti jövőre az igen sokszínű, minden korosztály lelki és kulturális igényeit kielégítő programszorozatot, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (NEK), amely az egyik legfontosabb katolikus esemény lesz 2020-ban a világon.

Az eucharisztikus kongresszus nem a szó legszorosabb értelmében vett kongresszus, sokkal inkább egy nagy-szabású nemzetközi rendezvénysorozat, amelynek során a kenyér és a bor színe alatt jelen lévő Jézus Krisztust ünnepeľjük.

A résztvevők a rendezvény honlapján keresztül regisztrálhatnak a többségében ingyenes eseményekre. Az ingyenes regisztráció miatt fontos, hogy a névre szóló helyekhez biztosan hozzájussanak a jelentkezők.

Ajánlott, hogy az érdeklődők minél hamarabb létrehozzák saját fiókjukat a NEK online regisztrációs felületén. Ez nem jár semmilyen elköteleződéssel, ingyenes, és lehetővé teszi, hogy minden lényeges információról időben értesülhessenek. Fiókot nyitni egyéni- és csoportosan lehetséges, világi és klerikus személyeknek egyaránt.

Azért is tanácsos mielőbb regisztrálni az online felületen, mert az érdeklődők a regisztrációs rendszeren keresztül tájékozódhatnak az utazási lehetőségekről (például a 90 százalékos MÁV-kedvezményről), a szállás- és étkezésfoglalás, illetve -igénylés lehetőségéről. A plébániai, közösségi, iskolai csoportok számára, amelyek 2020. május 31-éig jelzik igényüket, hogy különbuszt vagy különvonaton helybiztosítást kérnek, a kongresszust szervező NEK Titkárság a MÁV-val, a GYSEV-vel és a Volánbusszal kapcsolatba lépve térítésmentesen megszervezi az utazást, így a költség nem terheli ezekben a csoportokban a tagjait.

A kongresszus programjai közül kiemelkedik:

- a nyitó szentmise, elsődlozással a Puskás Ferenc Stadionban (szeptember 13., vasárnap 15 óra)
- a Forráspont ifjúsági est a Papp László Sportaréna-ban (szeptember 18., péntek)
- a magyar szentmise a Kossuth téren, valamint utána az eucharisztikus gyertyás körmenet a Hősök teréig (szeptember 19., szombat 17 óra)
- a záró szentmise a Hősök terén (szeptember 20., vasárnap 11 óra)

Ezek a programok természetesen ingyenesek, és már megnyílt a lehetőség a helybiztosításra. A Puskás Ferenc Stadionban minden résztvevőnek helyre szóló jegye lesz. A Kossuth téri, valamint a Hősök terén tartandó szentmise esetében az ingyenes jegyek igénylői a szektorok feltöltésénél elsőbbséget élveznek majd, de ezen a két szentmisén regisztráció nélkül is van lehetőség a részvételre.

A háromnapos Teológiai Szimpóziumra (szeptember 10-12., Esztergom), amely megelőzi a kongresszust, valamint a Hungexpón tartott ötnapos konferenciára (szeptember 14-18., Budapest) – vagy, ahogy sokan hívják, az „ötnapos lelkigyakorlatra” – is megvásárolhatók már a kedvező árú belépők. Az érdeklődők a NEK honlapján már megtalálhatják a szimpózium és a konferencia programját is, megismerhetik a világ minden tájáról érkező vendég előadókat. A sokakat érintő, általánosan felmerülő kérdésekre a „Gyakran ismételt kérdések” (GYIK) menüpontban válaszolnak a szervezők.

A regisztrációs felület használatát a NEK honlapján hamarosan kisfilmben is részletesen bemutatják. Azok az érdeklődők, akiknek nincs online hozzáférésük, e-mail-fiókjuk, a kongresszus honlapjáról letölthető és postai úton elküldhető jelentkezési lapon is regisztrálhatnak.

A NEK Titkárság mindenkit kér a minél előbbi jelentkezésre, mert így a szervezők munkáját segítik.

A kongresszus szervezéséről és az önkéntesség lehetőségeiről naprakész információkhoz juthatnak az érdeklődők, ha az iec2020.hu honlapunkon feliratkoznak a NEK hírlevelére.

A kongresszus közösségébe virtuálisan is be lehet kapcsolódni a NEK Facebook- és Instagram-oldalain keresztül.

Dr. Németh Norbert Római levél

Januárban a Keresztény Egység-hét napjait ünnepli Róma is, és a világ keresztény fele. Ez az az időszak, amikor Földünkön közel kétmilliárd keresztényből sokan rászánjuk magunkat arra, hogy legalább egy-két napig ne a magunk igazát emlegesük, hanem a másokra figyeljünk jóindulattal, neki örülve.

Számunkra már a remélt Egység is ünnep. Ekkor találkozik Krisztus akarata a mi életünkkel, jelképesen kezdet nyújtanak egymásnak a különböző felekezetek templomai és közösségei, végre egy irányba húzunk, egy ügyért dobog a szívünk. Ilyenkor különös dolgok történnek. Észreveszünk egymás helytállását, elismerjük, hogy a sajátunkon kívül más érték is létezik, és ezt ki is mondjuk.

Januárban a keresztény egység ünnepe és gyakorlata nagy lehetőség arra, hogy újra és újból szeressünk. Az egység gazdagít! Az egységért végzett munka nemcsak egymáshoz, hanem Istenhez is közelebb visz. Aki az egységért dolgozik, Krisztusért dolgozik és nem hiába. Az egyetemes testvériség a keresztény közösségek számára az evangélium tanításában gyökerezik, amelyet sokféle mozgalom és felekezet eltérő formában, de hasonló meggyőződéssel vall és vált életre.

Ebben a szellemben találkoznak januárban a keresztény testvérek Rómában is, Péter és Pál apostolok sírjánál azt hirdelve, hogy egyetlen orvosság létezik: az egyetemes testvériség. Az, hogy az emberiségből egyetlen nagy családot formáljunk, ahol Isten az Atya és minden ember egymás testvére.

Hogyan lehetséges ez? Létezik valaki, aki meghalt az összes emberért, aki megváltotta Isten egyetlen családjának minden egyes tagját, majd feltámadt és mindenkinek megadta ezt a lehetőséget: Jézus Krisztus.

Törekednünk kell arra, hogy visszahozzuk Őt a földre önmagunkon keresztül, úgy, hogy másik Krisztusként, másik megtestesült Szeretetéként élünk, mint Ő. Ez minket is tökéletesít, jobbá tesz.

De miben áll a keresztény tökéletesség, ami az igazi ökumenikus jelünk ebben a világban? Azt jelenti, hogy soha nem szabad megállni lelki növekedésünkben, mert aki nem megy előre, az hátrafelé megy. Szalézi Szent Ferenc mondja: „(...) Aki nem nyer, az veszít. Aki nem felfelé megy ezen a lépcsőn, az lefelé halad. Aki nem győz, alulmarad.”

Nagy benyomást kelt ez a radikálisítás, amit a szeretet kér. Lehetséges? Próbáljuk ki és meglátjuk! Minden pillanatban adjuk át magunkat Isten akaratának, a másik embernek, aki testvér, és akit szeretnünk kell, a munkának, a tanulásnak, az imának, a kapcsolódásnak, az elvégzendő teendőinknek. Ha sikerül, akkor létezőnk igazán, akkor vagyunk önmagunk, mert Ő vagyunk, Jézus, aki szeretet.

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 1938 – Emlékek a múltból egyházmegyénkben

1938-ban Budapesten rendezték a 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. A május 25-29. között megtartott eseményen egyházmegyénkben is sokan vettek részt. Lapunkban megpróbálunk minél több emléket bemutatni, amelyeket e jeles eseményhez kapcsolódva az egyházmegye templomaiban, plébániáin, vagy családoknál őriznek.

Egyházhallós 1938-ban élő hívei Török Mihály plébános (1926 - 1957) munkássága alatt éltek meg a 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eseményeit. A kezdeményezés, kivitelezés körülményeit ma már nem ismerve maradt a hívekre egy,

a Világkongresszus logóját ábrázoló színes üvegablak a Szent Anna-templomban, melyet kellő gonddal helyeztek a tabernákulum közelébe.

Bízgatjuk lapunk olvasóit, ha tudnak templomukban olyan kegytárgyról, falfestményről, vagy családjukban emlékekről, amelyek az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszushoz kötődnek, jelezzék szerkesztőségünk számára, hogy lapunkban is bemutassuk őket. A jelzéseket a következő e-mail címre várjuk: sajto@martinus.hu

Szöveg és fotó: Tóth Bernadett

DÉRI PÉTER - MINDSZENTY JÓZSEF ÉLETE

Mindszenty József bíboros életét bemutató sorozatunkban hercegprímási szolgálatáról olvashatnak írást. (II. rész)

A mindenkori hercegprímás személye a magyar nemzet egészét képviselte az ősi jogszokás és alkotmányosság szerint, ami abban az időben igen fontos volt, mert az Egyházat és a vallásgyakorlást be akarták szorítani a templom falai közé, mondván, hogy az magánügy.

Mindszenty atya egy alkalommal ezzel kapcsolatban így nyilatkozott:

„Az a tan, hogy a vallás magánügy, gyökerében rossz és bűnös. Alapja és gyökere a láthatatlan egyház, levegője pedig a vallásközömbösség. A vallásközömbösség önmagában is feltétlen rossz, de rossz a célja is: az egyedül szükségesnek, a lélek üdvösségének leértékelése.”

Bátran kimondhatjuk a II. világháború utáni politikai változásoktól függetlenül, hogy Mindszenty hercegprímás úr tisztségénél fogva sajátos felelősséget érzett a magyar nemzet egészségéért. Ez a felfogása nagyon jól megmutatkozik a beszédeiben, írásában, amelyekben nemcsak a hívekhez, hanem a „nemzethez” fordul.

Nagyon fontos azonban kiemelni azt is, hogy ezekben a megnyilatkozásaiban elsősorban nem közjogi témák vannak, hanem sokkal inkább humanitárius és a társadalom életével kapcsolatos erkölcsi kérdések állnak, amelyekben kifejezi aggodalmát és féltését az ország jövőjével kapcsolatban.

Annak ellenére, hogy személyét és prímási feladatkörét sok támadás érte, ő minden tőle telhetőt megtett a háború okozta sebek begyógyításáért. Ebben az időszakban a felnőtt lakosságnak mintegy a fele, azaz több millió ember gyakorló katolikus volt, akikhez főpásztorként ő el szeretett volna jutni valamilyen úton-módon.

Ezért állandó kapcsolatot tartott fenn az egész ország papságával, eljárt gyűlésekre, megbeszélésekre. Igyekezett minden alkalmat megragadni, hogy felkeresse a híveket és hirdesse nekik az evangéliumot. Olyan eldugott kis falvakba is eljutott, ahol korábban nem járt sohasem főpásztor. Sürgette az elmélyült lelki életet, elindította az ima és engesztelés mozgalmakat. Buzdításai nyomán sohasem látott méreteket öltött az elsöpéntek mellett az elsőszebát, és elsőszebát nap megszentelése, a szentgyónások, szentáldozások és a szentségimádások száma.

A hercegprímás

Korát megelőző módon hangsúlyozta a szentgyónások fontosságát, és hogy minél több alkalom legyen biztosítva a gyónásra, nemcsak a szentmisék alatt, hanem előtte is. Ezért elrendelte egyházmegyéjében, hogy minden elsöpénten 4-től 6-ig gyóntatniuk kellett a papoknak, hogy az esti szentmiséken tudjanak áldozni a hívek.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2020. január 19–26.

„...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...”
(ApCsel 28,2)

Okosrózsafüzér?

Tényleg létezik!

Különleges újdonsággal készült az októberi rendkívüli missziós hónapra a Pápa Imavilághálója (Imaapostolság): sajtótájékoztató keretében mutatták be a Vatikánban azt az okosrózsafüzért, mely a Click To Pray alkalmazás segítségével működtethető.

Az elegáns, karkötőként viselhető interaktív eszköz keresztvetéssel aktiválható, és a Pápa Imavilághálójának hivatalos, ingyenesen letölthető Click To Pray applikációjával működtethető.

Aktiválás után a felhasználó választhat hagyományos, szemlélődő és különféle tematikus rózsafüzér imádságok közül, melyeket évente frissítenek. Imádság közben az eszköz kijelzi, mely titkoknál tart a felhasználó, valamint nyomon követi a korábban elmondott imákat is. A fejlesztők kiemelték, szeretnék az eszközt mindenki számára elérhetővé tenni, különösen is azon fiatalok számára, akik a digitális világ periferiáin élnek.

Forrás és fotó: Vatican News

NEM A SAJÁT ERŐMBŐL DOLGOZOM

November 19-én huszadik alkalommal adták át a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elismerését, a Szent Erzsébet Rózsája díjat a Nemzeti Színházban. A jubileumi díjátadó egyik kitüntetettjét, Erős Klárát, a körmendi karitász-csoport vezetőjét szolgálati helyén, a helyi Kolping-házban kerestük fel, ahol éppen egy délelőtti programon vett részt. (www.magyarkurir.hu -szöveg: Trauttwein Éva, fotó: Lambert Attila)

Megkérdezhetem, milyen eseményről érkezik a beszélgetésünkre?

Az egyik pályázati programunkkal kapcsolatos megbeszélésen vettem részt. Maga a Kolping-ház is pályázati forrásból épült, és közösségi otthonként működik, a felső szintjén zarándokszállással. Sok rendezvény és program osztozik ezen a helyen, itt működik a Nő az esély elnevezésű programunk irodája is. Erről a projektről egyeztetünk ma délelőtt. A program – amelyben az egyházmegyei karitász konzorciumi tagként vesz részt – a Vas megye déli részén élő fiatal édesanyákat és ötven év feletti nőket szólítja meg. Ezek a nők hátrányt szenvednek a munkaerőpiacon, mivel hosszabb időt otthon töltenek: gyereket nevelnek, beteget ápolnak, vagy megszűnt a munkájuk. Négy karitászönkéntessel együtt azon dolgozunk, hogy segítsük a visszatérésüket a munka világába. De a program ennél sokkal többről is szól. Abban szeretnénk támogatni az édesanyákat, hogy életük új kihívásait a gyerekeik javára tudják fordítani. A beteget ápoló nőknek pedig sokat jelent, hogy 24 órás szolgálatukat házi segítségnyújtással könnyítjük meg, így alkalmuk nyílik arra, hogy néhány órára kiszakadjanak a mindennapi tevékenységükből. Mi magunk is nagy hasznát vesszük ennek a munkának.

Orsós Zoltán atya, akivel éveken át együtt dolgoztak, nagy elismeréssel szólt a szolgálatáról. Azt mondta, Klári néni „nyitott, mentes az előítéletektől, mindig ki tudja mutatni szeretetét, ugyanakkor józan, tud és mer is elvárásokat támasztani a környezetére iránt”.

2016-ban Kemestaródfa határában, festői környezetben, a Miród-forrásnál kialakított kegyhelyen voltunk lelkinapon. Zoltán atya a cigányság helyzetéről tartott előadást. A szavait hallgatva döbrentünk rá arra, hogy a karitázmunkánk során nagy figyel-

met kell fordítanunk a cigányságra is. Körmendhez hét filia tartozik, nagyszámú roma kisebbséggel. Megtanultuk, hogy a karitásznak egyfelől kapcsolatot kell kiépítenie a cigánysággal, másfelől kezelnie kell a többségi társadalom előítéleteit, sokszor elutasítását. Élelmiszerbankos adományosztásaink révén napi kapcsolatot alakítottunk ki roma családokkal. A viszonyunk idővel elmélyült, ma már bátran fordulnak hozzánk tanácsért, részt veszünk az életükben. Eljönnek a lelkinapjainkra is, velünk imádkoznak, velünk járják a keresztutat. A közmunkának köszönhetően kicsit javult az életük, és a jó szándékú kritikát is elfogadják tőlünk. Vannak hosszabb távú terveik is, nem egyik napról a másikra élnek, és a gyerekeik rendben járnak iskolába. Számomra ezek jelentik az eredményeket ebben a munkában.

Élelmiszerbankos adományosztásról beszélt. Hogyan és kikhez jut el így élelmiszer?

Az élelmiszerbank élelmiszermentő tevékenység. A lejáratközeli élelmiszereket adományként megkapja a karitászcsoporthoz a Tesco áruházról. Már négy éve naponta osztjuk szét ezeket a termékeket a rászorulóknak között Körmenden és az egyházközséghez tartozó hét faluban. A programba bevontuk az illetékes önkormányzatokat is. Jó minőségű termékeket kapunk, és öröm számunkra, hogy az áruházlánc segítségének köszönhetően sok zöldség és gyümölcs kerül a rászorulóknak asztalára, nemritkán olyasmira is, ami egyébként nem lenne elérhető a számukra, például gránátalma, mangó. Leginkább a nagycsaládosokra, az egyedülállóakra és az idősekre figyelünk, de az adományból – a körmendi szociális foglalkoztató révén – a sérült rászorulóknak és családtagjaik is részesülnek. Plébániai karitázként a feladatunk az is, hogy elhíntük a hit magvait. Minden évben kétszer lelkinapot tar-

tunk, amelynek része az ismeretközlés, az imádság, a szeretetvendégség, a játék és az ajándékozás is. Rendszeresen templomba járó családokkal büszkélkedhetünk, és az oltár körül szolgáló fiatalokkal. Minden kis lépésnek nagyon tudunk örülni.

Hogyan került kapcsolatba a karitázmunkával?

Szentgotthárdi tanári éveim alatt léptem be az ottani, nagyon tevékeny és elhivatott karitászcsoporthoz. Akkoriban Németh Zoltán volt ott a plébános, aki maga is sok időt és energiát fordított erre a szolgálatra. Aztán megbetegedtek a szüleim, s hogy ápolhassam őket, vissza kellett költöznöm Körmendre, így megszakadt a kapcsolat a szentgotthárdi csapattal. Amikor aztán 2007-ben Németh Zoltánt kinevezték körmendi plébánossá, felkért a helyi karitász megszervezésére. A szüleimet akkorra már eltemettem, de még tanárként dolgoztam, így csak a 2011-es nyugdíjba vonulásomkor tudtam elkezdni a szervezőmunkát. Nem gondoltam, hogy a Jóisten így ellát feladatokkal. Nem unatkozom. Mára több mint húsz önkéntesünk van, sokat fejlődöttünk. Az egyházmegyei vezető meglátta a csapatban a lehetőségeket, a terhelhetőséget, és komoly feladatokat bíz ránk. Valóban lelkes emberek alkotják a közösségünket. Amikor kiöntött a Rába, nagy szerepünk volt a károk enyhítésében. 2015-ben pedig, amikor a menekültek elérték Körmendet, a befogadótáborokban segítettünk. A falvaink is csodálatosan összefogtak. Az utak mentén önkénteseink látták el az érkező tömeget a szükséges eszközökkel, az unokáik tolmácsolással segítettek. A gyerekeknek játszósátrat állítottunk fel, mindent megtettünk, amit csak tudtunk. Nem hagytuk, hogy az eseménynek politikai felhangja legyen. Megállapodtunk egymás között, hogy mi az embert nézzük.

Mit jelent Önnek ez a szolgálat?

Óriási kegyelemnek tekintem, ami növeli a hitemet. Egyedül élek, de nem magányosan. Van egy kiváló lelkivezetőm, a segítségével jól tudom kezelni az időnkénti kudarcokat is, amik a munkám során érnek. Erre egyedül nem mindig volnék képes. Az örömeim azonban mindig megerősítést jelentenek és bátorítást adnak ahhoz, hogy ha az egészségem engedi, még többet dolgozzak. Most már figyelnem kell arra, hogy megtaláljam a helyes arányokat a feladataimban, és ne vállaljak többet, mint amennyit elbírok. A napjaim jelentős részét azonban most is a karitázmunka teszi ki. Sokszor úgy érzem, már nem a saját erőmből dolgozom. Amikor elmegegyek élelmiszert osztani a rászorulóknak, olyankor semmi bajom sincs. Előfordul, hogy a társaim szólnak rám, ne emeljek nehezét, ne fussak... Nem érzek fáradtságot. Tudom, ez kegyelem.

A családból hozta az elesettek iránti érzékenységet, a segíteni akarást?

A testvéremet és engem a nagymamánk indított el a hit útján. A szüleink is hívő emberek voltak, életük egy szakaszában bántották is őket ezért. Nem helyben dolgoztak, ezért mi a mamihoz mentünk haza az iskolából. A nagymamánk szerepét idővel az édesanyánk vette át az életünkben. Ha erre gondolok, mindig elsírom magam. Láttam, hogyan növekedett a hite, s úgy érzem, most a nyomdokaimban járok. Örököltem tőle a lelkiületet, ami annyira jellemezte őt: mindig fontos volt neki, hogy segítsen másokon. Előtte van, ahogy bekopog hozzánk az öreg szomszéd néni, vagy ahogy

az édesanyám eljár a városi Vöröskeresztbe. Nagyon tevékeny asszony volt, tőle kaptam a mintát. Amikor meghalt, nagyon fájt az elvesztése, de azt mondtam a Szűzanyának: milyen jó, hogy nekem ilyen sokáig volt édesanyám.

Hogyan tekint vissza azokra az évekre, amelyeket tanítással töltött?

Pécsten jártam főiskolára, kiváló tanáraink voltak. Kémia-matematika szakon végeztem, később egyetemi kiegészítő diplomát szereztem. Nagyon szerettem tanítani, pedagógusként is sok kegyelemben volt részem. Amikor az egyik tanítványom megnyerte az országos középiskolai tanulmányi versenyt kémiából, Újdelhiben pedig második helyezést ért el a csapatával a diákolimpián, úgy éreztem, a Jóisten nekem már mindent megadott, akár meg is halhatok.

Ma is tele van energiával, lelkesedéssel.

Így igaz, de emellett vannak az életben nehézségek, keresztetek is. Másfél évvel ezelőtt rákot diagnosztizáltak nálam, kétszer műtöttek. Az ima segítségével jutottam túl a betegségen. Mindenki értem imádkozott. Egy ideje, úgy néz ki, jól vagyok, de nem mindig tudtam derűs maradni. Lázadtam a sorsom ellen, utána pedig szégyelltem magam, mert korábban úgy gondoltam, a betegséget el kell fogadni. Amikor azonban belekerül az ember, hiába határozta el, hogy másképpen áll majd hozzá, mégis tiltakozik ellene. Idő kellett, amíg feldolgoztam mindezt.

Mi jelent kapaszkodót a terhei hordozásához?

Kiegyensúlyozott az életem. Amennyire lehet, jól beosztom a napomat. Bejártam a Mária-kegyhelyeket Európában, szeretem a zarándoklatokat. Sok a barátom, rendszeresen látogatjuk egymást. Amikor nyugdíjba mentem, tettem bizonyos fogadalmakat. Az egyik az volt, hogy legalább egyszer hét közben is elmegegyek szentmisére. Ezt a fogadalmat – a kórházi kezelés és a lábadozás időszakát leszámítva – eddig mindig meg tudtam tartani. Sokat olvasok, de csak lelkesítő könyveket, a lelkivezetőm ajánlására. Az életben máshová kerülnek a hangsúlyok, mint ahol korábban voltak. Ma már el tudok engedni dolgokat, ha érzem, hogy nem felemlék, hanem lenyomják a lelkemet. A megörökölt nagy kert megműveléséhez például ma már merek segítséget kérni. Nem cipelem azokat a súlyokat, amelyek kötöttséget jelentenek a számomra.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia idei jubileumi Szent Erzsébet Rózsája díjátadójának kedvezményezettje a bakonyszücsi Daganatos Betegek Lelki Rehabilitációs Otthona.

Az intézmény szolgálatának támogatására az MKPK Titkárságának a CIB Bank Zrt-nél vezetett 11100104-90012347-1000000 számú számlaszámán keresztül van lehetőség.

Adalékok a 30 éves kőszegi Cursillo történetéhez

Mondják, P. Gaál Jenő SVD atya két csomaggal érkezett haza Magyarországra. Egy kisebb bőrönddel, amelyben a személyes dolgai voltak és egy nagyobb, amely a számítógépét rejtette.

Az 1980-as évek legvégén járunk. 1989-ben már „szabadabb” volt a március 15-i megemlékezés és a nyáron megtörtént, amire korábban senki nem számított: Nagy Imre és társainak újratemetése. Még ha félve is, de száz- ezrek mentek el az eseményre.

Hazaérkezett tehát Jenő atya, s ahová érkezett, az egy változás előtt-alatt-után álló, kissé zilált, rendezetlen és jobbra-balra tekintető emberek országa volt. A rendszerváltozás, rendszer- változtatás idejét éljük, s bár már minden szabad volt, de nem minden volt lehetséges. Az országban még Trabantok, Skodák, Zsigulik uralták az utakat és romos (egyházi tulajdonú) épületek 1 forintokért cseréltek gazdát.

Ebbe a társadalmi közegbe kerül a hazai cursillo magja – ráadásul két ágyásban is gyökeret ver: Budapesten a jezsuiták (p. Beöthy Tamás SJ) dolgoznak, Kőszegen (és Szeged környékén) Jenő atya szervezkedik.

Természetes, hogy a cursillo Bonnin-i gyökerei nem nélkülözik a magyar vonatkozásokat. A kezdetekre jelentős hatást gyakorolt a két világháború közötti időszak egyik legnagyobb hatású lelkesítő írója: Tóth Tihamér, katolikus pap, egyetemi tanár, vesztprémi püspök.

Írásait Antonio Sancho Nebot, magyarul is kiválóan beszélő mallorcai kánok közvetítette a cursillo-t alapítók (és nem mellékesen az egész spanyol Egyház) számára. Hervas püspök életrajzából tudjuk, hogy több papi beszéd „...teljesen Tóth Tihaméré.” A mozgalom kanyargós terjedése során eljutott Kanadába is, ahol 1984. november 8-11. között zajlott az első magyar nyelvű cursillo. Az itt végzett kanadai magyarok segítettek az 1990. október 4-7. közötti egyik első magyarországi férfi cursillo megtartásában. Kanadából 5 világi személy és két jezsuita atya érkezett. A rektor: DeRóth László (a Montreali Egyetem professzora) volt.

A Kálvária akkori épületébe 26 jelölt érkezett: 20 fő Kőszegről, 5 fő Zalaegerszegről, egy személy Hódmezővásárhelyről. Ettől az időponttól számítjuk a kőszegi cursillo-t.

Kőszeg hatása nemcsak az egyházmegyében, hanem gyakorlatilag az egész országban, sőt határainkon túl is érzékelhető volt. 1990 és 2017 között közel 11.500 személy vett részt „kőszegi cursillo-n”, nem feltétlen Kőszegen: a képzések dunántúli, szegedi, egri egyházmegyékben, a Felvidéken és Erdélyben is zajlottak. Hatására jellemző, hogy a kőszegi Misszióházban keletkezett a soproni Corvinus rádió, és a Mária Rádió is. Itt dolgozták ki a református cursillo alapjait is!

A cursillo számtalan, ún. egyéni gyümölcse mellett kiemelkedő szépségű, hogy 2004-ig 20 fiatalról tudtunk, akik szemináriumba mentek és hat lányról, kik szerzetesek lettek...

Az adatok alapján évente legkevesebb 19, de például 1994-ben 29 db (!) cursillo került be a naptárba. A cursillo-t végzett és annak lelkiségét ismerő papok száma mára jelentősen lecsökkent. Pedig a tapasztalat azt mutatja, hogy ott a leghatékonyabb a toborzás, ahol a helyi plébános/káplán viszi a jelölteket a cursillo-ra.

2019. januárjában, a Szombathelyi Egyházmegyében új, immár hangsúlyozottan egyházmegyei cursillos titkárság jött létre. Eddig ugyanis nem az egyházmegyének volt titkársága, hanem az egyházmegye területén működött a kőszegi titkárság – amely természetesen az egyházmegyében is igen jelentős hatást fejtett ki. A „Szent Márton Titkárság” nevet választó új, egyházmegyei titkárság elkötelezett abban, hogy ezt a szerepet, és ezt a hatást továbbviszi és élteti – Isten országának építésére.

Ercsényi Lajos

Szeretek családban élni, mert...

Szeretjük a nagy családot, egy percre sem bántuk meg. Nagy a hangzavar, van veszekedés is, de nagyobb az együttlét öröme, és a jókedv. Több gyermekünk kollégista, a hétköznapiakban már csak három gyermekünkkel vagyunk itthon. Ez furcsa. Nagyon jó érzés, ha hazajönnek a nagyobb gyermekeink, így ismét érezhető a nagy családi légkör. (Édesanya, Édesapa)

Mit gondolnak erről gyermekeink? Saját szavaikkal így fogalmazták meg: Nem tudok egyedül maradni. (5 éves)

A nagy család azért jó, mert nagy a hangulat. A nagy családban van nagyobb testvérem is és kicsi is. Ha csak ketten lennénk, és a testvérem nem lenne ott, akkor egyedül lennénk. (9 éves)

A testvéri segítség így nagyobb. Unatkozni nem lehet. (13 éves)

Azért szeretek nagy családban élni, mert itt sosincs csend. Sokan vagyunk, olyan, mint egy kis focicsapat, ahol mindenki ugyanúgy számít. Egy tesó rengeteg mindenben tud segíteni és nekem 6 testvérem van. Mindenki másban jó, mást szeret csinálni. Ha baj van, tudnak segíteni és minden korosztályhoz sokkal könnyebben állok hozzá, mivel sok korosztály oszlik meg itthon is. (16 éves)

Hogy miért jó sok testvérrel együtt élni? Mivel harmadik gyerek vagyok, mikor megszülettem, már akkor nagy család voltunk. Velem lettünk igazi

Jézus útjának készítői

Akolitusokat avattak a Székesegyházban

Májusban köteleződtek el a lektori, azaz felolvasói szolgálat mellett azok a férfiak, akiket képzésük lezárultával akolitus-sá avatott Székely János megyéspüspök. 28-an részesültek a szentelményben, amely egy életre szóló elköteleződést jelent. Pl. igeliturgia végzésében, plébániai szolgálat sokféle teendőiben, zárandókatok szervezésében, közösségek vezetésében tudnak segítséget nyújtani az akolitusok.

Legyetek Jézus útjának készítői - biztatta a jelölteket szentbeszédében Székely János. A szentbeszéd után következett az avatási szertartás. A jelöltek egyesével léptek előre. Letérdeltek a kelyhet tartó főpásztor elé. „Vedd ezt az Eucharisztia ünneplésére előkészített kenyeret. És úgy élj, hogy méltóképpen szolgálhass az Úr és az Egyház asztalánál.” - bizta rájuk a küldetést Székely János.

nagy család. Két nővérem volt, és utána lett még 2 öcsém és 2 húgom. Azok a fiatalok, akiknek nincs testvére, nem tudják, milyen osztozkodni. Születésem óta osztozkodnom kell, odafigyelni a testvéreimre, adni abból, ami az enyém, alkalmazkodni hozzájuk. Ez így elsősorban nehéznek tűnhet, folyamatosan a többiekre is figyelni. Nem mondom, hogy nem akarok néha csak magamra gondolni, néha önző lenni. De azt sose kérdezik meg, hogy ezáltal mit kapok. Alázatot tanultam, önzetlenséget és szeretetet. Hogy hazamegyek és nem csak a szüleimmel beszélem meg a napom, hanem a testvéreimmel is. Hogy mindig számíthatok rájuk.

„De sose lehetsz így egyedül, mindig van valaki, aki otthon van” - jönnek a hasonló kommentek az emberektől. Sokszor akartam egyedül lenni, a kedvenc zenémet hallgatva, magamra gondolni. És most, hogy erre lehetőségem van, mert Németországban tanulok, haza szeretnék menni. Mert hiányzik pont az a nyüzsgés, ami miatt rengetegszer nem tudtam koncentrálni. Sokan meg szokták kérdezni, hogy nem zavar-e, hogy megoszlik a figyelem?

Mivel heten vagyunk testvérek, nem lehet annyi időt szánni a gyerekekre, mint ahol kevesebben vannak. Nyugodtan kijelenthetem, hogy elég időt kapok édesanyáméktól, elég figyelmet. Úgy gondolom jó kapcsolatom van a szüleimmel, nem érzem magam kevesebbnek sose. (18 éves)

Szeretem, ha nincs csend. Ha elvonulok, akkor is hallom, hogy vannak körülöttem. Szeretem, hogy sokan vagyunk. Szeretem, hogy mindenki más, hogy különbözőek vagyunk. (20 éves)

A nagy család millió pozitívumot ad számomra és nagyon szeretek a sok testvérem, szüleim közt élni. Persze ennek is van árnyoldala, mint minden másnak, hiszen ez a nagy „sokaság” tud teherre is válni egy-egy napon. Azonban a nehézségek ellenére sem gondoltam soha, hogy elcserelném a családom egy kisebbre, bár látom annak is az előnyeit. Ezt az értheti meg igazán, akit ennyi szerető ember vesz körbe éjjel-nappal. (21 éves)

Cursillo programok 2020-ban

• 2020. szeptember 18-19-én, Budapesten, a NEK rendezvénysorozat keretében rendezik meg a Cursillo Mozgalom Európai Ultreya-t.

• 2020. október 10-én ünneplik a Szombathelyi Egyházmegye első cursillo-jának 30. születésnapját.

Új kórházlelkész Zalaegerszegen

Dr. Székely János megyéspüspök döntése alapján 2019. novemberétől Nyisztor Krisztián atya veszi át Zalaegerszegen a kórházlelkészi szolgálatot. Emellett segítséget nyújt a Szűz Mária Szaplótelén Szíve-templom lelkipásztori feladatainak ellátásában.

Telefonszáma: +36 30 222 9234.

Szombathelyen továbbra is Molnár Árpád atyát hívhatják. Telefonszáma: +36 30 309 2442

SZOMBATHELYI EGYHÁZMEGYE 2020

Január 22. 17:00 - Körmend
Egészségügyi dolgozók találkozója

Február 2. 18:00 - Szombathely, Székesegyház
Szerzetesek találkozója

Február 9-16. - Szombathely, Zalaegerszeg
Házasság hete

Április 9. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Olajszentelési szentmise

Április 12. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Húsvéti püspöki szentmise

Május 1. - Báta, Szent Vér-kegytemplom
Egyházmegyei zárándoklat

Május 31. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Pünkösdi püspöki szentmise bérmálással

Június 6. - Felsőszölnök
Nemzetiségek találkozója

Június 20. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Pap- és diakónusszentelés

Június 27. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Jubiláns házasságok találkozója

Október 8. 10:00 - Vasvár
Elsőáldozók zárándoklata

November 14. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Szent Márton-ünnepség

November 21. - Jánosháza
Egyházmegyei Családi Lelki Nap

December 12. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Boldog Brenner János-ünnepség

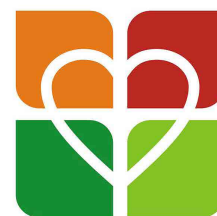
December 25. 10:00 - Szombathely, Székesegyház
Karácsonyi püspöki szentmise

A szombathelyi püspök - a gyászoló család nevében is - az örök életbe vetett hittel tudatja, hogy RIMFEL FERENC plébános életének 63., áldozópapi szolgálatának 40. évében, súlyos betegségét méltósággal viselve, 2019. december 7-én, a szombathelyi kórházban szentségekkel megerősítve elhunyt.

Rimfel Ferenc 1957. június 8-án született Zalaegerszegen. 1980-ban szentelték pappá. Káplánként szolgált az egyházat és a híveket 1980-1982 között Szemenyecsörnyén, 1982-1983 között Letenyén, 1983-1988 Szombathelyen a Székesegyházban. Plébánosként 1988-1993 Szarvaskenden, 1993-2007 Szentgotthárd-Rábakethelyen, 2007-2019 Szentgotthárdon szolgált, majd 2019-től kisegítő lelkész-ként dolgozott a Toronyi Plébánia falvaiban.

Lelki üdvéért az engesztelő koncelebrációs szentmisét 2019. december 16-án, hétfőn mutatták be szülőfaluja templomában, Pusztamagyaródon. Holttestét a község temetőjében helyezték örök nyugalomra.

Adj Uram örök nyugalmat neki!
Requiem aeternam dona ei Domine!

Házasság hete

Házas-Társas-Játék

Január 17. - február 13. között a
Házasság Hete Szombathely rendezvény
keretében

Házas-Társas-Játék.

Részletek januárban a www.martinus.hu-n.
Jelentkezés a QR-kód-ban.

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Yeloprint Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.